

VERSLAG VAN DE CONTACTVERGADERING

14 juni 2011

Aanwezigen

Dames: Addae (VwV), Aussems (ADDE) Blommaert (CIRE), Daem (BCHV), Janssen (Foyer), Kerstenne (Croix-Rouge), Machiels (Fedasil), Nicholson (UNHCR), Scheerlinck (SESO), Thiebaut (APD), To (Dokters van de Wereld), Vandeven (Caritas), Vanderhaegen (PSC) Verstrepen (OVB)

Heren: Geysen (DVZ), Renders (JRS), Van Ackere (Dienst Voogdij), Van den Bulck (CGVS), Vanderstraeten (Rode Kruis), Vinikas (BCHV), Wissing (BCHV)

Opening van de vergadering door de heer Vinikas

1. De heer Vinikas opent de vergadering om 9u35.

Goedkeuring van het verslag van de vergadering van 10 mei 2011

2. Het verslag wordt ongewijzigd aangenomen.

Mededelingen van DVZ (de heer Geysen)

3. In de maand **mei 2011** werden in het totaal 1.944 asielaanvragen ingediend, waarvan 1.886 op het grondgebied, 21 in gesloten centra en 37 aan de grens. Op het grondgebied is dit een gemiddelde van 85,73 asielaanvragen per werkdag (over 22 werkdagen). Dit betekent t.o.v. april 2011 een stijging in absolute cijfers van 11 aanvragen, maar wel een daling van 7,27 per werkdag (aangezien april twee werkdagen meer telde dan mei). Dit houdt nog steeds een sterke stijging ten opzichte van mei 2010 in van 701 aanvragen.
4. De tien meest voorkomende landen van herkomst waren in mei 2011: Afghanistan (291), Guinee (166), Kosovo (133), Irak (124), Servië (105), Rusland (96), Macedonië (91), Pakistan (91), DR Kongo (69) en Armenië (66). In de gesloten centra werden de asielaanvragen o.a. ingediend door personen afkomstig uit Tunesië (4), Irak (3) en Turkije (2). Aan de grens werd asiel hoofdzakelijk aangevraagd door personen afkomstig uit Irak (7), Afghanistan (4), Albanië (3), Angola (3), Ivoorkust (3) en Kameroen (3).
5. In mei 2011 werden 438 meervoudige asielaanvragen ingediend – een stijging met 95 t.o.v. de voorgaande maand. Dit gebeurde hoofdzakelijk door asielzoekers uit Rusland (45), Kosovo (40), Armenië (35), Afghanistan (30), Guinee (27), Servië (26), Irak (18), Kameroen (16), Macedonië (15), Syrië (15), Rwanda (13), Iran (12) en China (10).

6. In totaal werden in mei 2011 op het grondgebied 2.621 asioldossiers afgesloten door de DVZ. Er werden 2.450 beslissingen ten gronde genomen: 1.930 asielaanvragen werden aan het CGVS overgemaakt, 301 (meervoudige asielaanvragen) niet in overweging genomen (13 quater) en 219 kregen een weigeringsbeslissing o.b.v. de Dublin II-verordening (26quater). Daarbovenop werden 171 aanvragen zonder voorwerp verklaard. Daarnaast zijn 27 dossiers van asielzoekers in gesloten centra afgesloten: 11 werden er overgemaakt aan het CGVS, 8 niet in overweging genomen (13quater), 5 geweigerd o.b.v. de Dublin II-verordening en 3 zonder voorwerp verklaard. Tenslotte werden 53 dossiers van asielzoekers aan de grens afgesloten: 31 werden overgemaakt aan het CGVS, 5 enkel niet in overweging genomen (13quater), 16 werden geweigerd o.b.v. de Dublin II-verordening (25quater) en 1 werd zonder voorwerp afgesloten.
7. In mei 2011 werd niemand opgesloten op grond van artikel 74/6 §1bis (bijlage 39bis – in afwachting van de behandeling van de asielaanvraag). Wat Dublindossiers betreft, werden in het totaal 117 personen opgesloten, waarvan 56 op basis van artikel 51/5 §1 (bijlage 39 ter – in afwachting van een beslissing over de verantwoordelijke lidstaat) en 61 op grond van artikel 51/5 §3 (bijlage 26quater – na vaststelling dat België niet verantwoordelijk is, in afwachting van de uitvoering). De voornaamste EU-lidstaten van bestemming, verantwoordelijk voor de behandeling van die asielaanvragen waren: Italië (21), Nederland (18), Frankrijk (11), Spanje (10), het Verenigd Koninkrijk (10), Noorwegen (10), Zweden (9) en Duitsland (8). Vier echtparen zonder kinderen werden opgesloten. Geen enkel gezin met kinderen werd naar een terugkeerwoning overgebracht. In totaal werden er 112 personen effectief overgedragen aan een ander land in toepassing van Dublin.
8. Er waren in mei 2011 358 'Eurodac-hits' – 44 meer dan in april 2011. De belangrijkste EU-lidstaten waarvoor een hit aangetroffen werd, zijn Italië (50), Griekenland (45), Polen (43), Nederland (30), het Verenigd Koninkrijk (28), Duitsland (27) en Frankrijk (20).
9. In mei 2011 werden 187 NBMV ingeschreven bij de DVZ na het indienen van een asielaanvraag op het grondgebied, waaronder 171 jongens en 16 meisjes. 17 NBMV waren tussen 0 en 13 jaar oud, 59 tussen 14 en 15 jaar en 111 tussen 16 en 17 jaar. De meest voorkomende landen van herkomst van deze NBMV waren Afghanistan (118), Guinee (25), Pakistan (10), Bangladesh (5), Albanië (3), Burundi (3) en Iran (3).
10. Mevrouw Thiebaut vraagt of er cijfers zijn over het aantal personen dat aan de grens zonder identiteit- of reisdocumenten vastgehouden wordt. Ze vraagt ook wat er gebeurt met die mensen, worden zij teruggestuurd? Ze hebben geen paspoort meer, maar soms heeft de luchtvaartmaatschappij er wel een kopie van. De heer Geysen antwoordt dat dit tot de verantwoordelijkheid van de Dienst grensinspectie behoort. In principe worden zij teruggestuurd.
11. Mevrouw To vraagt of er statistieken zijn betreffende het aantal aanvragen o.b.v. artikel 9ter. De heer Geysen herhaalt dat dit niet tot de bevoegdheid van zijn Dienst asiel behoort en dat vragen hieromtrent kunnen gesteld worden aan zijn collega, de heer Gozin.
12. De heer Renders wilt weten of er cijfers beschikbaar zijn met betrekking tot de terugkeer, inclusief over de personen in de terugkeerwoningen in Zulte en Tubize. De heer Geysen zegt dat er cijfers hierover bestaan maar dat dit tot de bevoegdheid van mevrouw Bergans behoort.

13. De heer Renders merkt dat er meer Eurodac hits voor het VK zijn dan gewoonlijk en vraagt of er een specifiek profiel van deze personen te onderscheiden is. De heer Geysen heeft geen gedetailleerde cijfers van de voorgaande maanden bij de hand, maar wijst op een algemene verhoging van het aantal Eurodac hits de laatste maanden.
14. De heer Renders vraagt hoe omgegaan wordt met personen die een asielaanvraag indienden in België, vervolgens terugkeerden naar hun land van herkomst en bepaalde stukken voorleggen die dat aantonen, en bij terugkeer in België een Eurodac hit krijgen (hij geeft het voorbeeld van iemand die een attest van hospitalisatie in Gaza kan voorleggen). De heer Geysen stelt dat indien er een overtuigend bewijs van terugkeer is, de asielaanvraag in België behandeld wordt, maar dat er veel valse documenten gebruikt worden. Hij wijst er ook op dat er steeds een akkoord moet zijn van een ander land en dat elke bijlage 26quater individueel moet motiveren waarom de aanvraag niet behandeld wordt in België.
15. Mevrouw Addae verwijst naar de zaak van een Iraanse asielzoekster die gerepatrieerd zou worden, maar waarvoor bij het EHRM een 'Rule 39' werd ingediend en een schorsing bekomen. Ze wil weten hoe DVZ het risico in geval van terugkeer beoordeelt voor personen die Iran illegaal verlaten hebben. Er bestaat informatie dat zij bij terugkeer een zeker risico lopen. De heer Geysen meldt dat verwijdering van het grondgebied niet zijn materie is en raadt aan hieromtrent contact op te nemen met de heer Geert Verbauwhede of mevrouw Brenda Melis. De heer Wissing merkt op dat er afgelopen vrijdag 10 juni effectief een andere Iraanse vrouw gerepatrieerd werd.

Mededelingen van het CGVS (de heer Van den Bulck)

16. **In mei 2011** heeft het CGVS 1.546 beslissingen genomen (stijging van 45 % voor de eerste 5 maanden van 2011 in vergelijking met 2010, zonder rekening te houden met beslissingen na intrekking). In vergelijking met 2009 is er een verhoging van 86%. Er waren 248 toekenningen van de vluchtelingenstatus en 66 van de subsidiaire bescherming, 1.122 weigeringen van vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus.
17. De voornaamste landen van herkomst voor de erkenning van de vluchtelingenstatus waren: Guinee (45), Irak (38), Afghanistan (21), Rusland (15), Rwanda (14), Iran en China (9), Kameroen en Sri Lanka (8).
18. De voornaamste landen van de rechthebbenden op subsidiaire bescherming waren: Irak (53), Afghanistan (30) en Somalië (1).
19. De werklast bij het CGVS was op 1 mei 2011 nog toegenomen. Men telde 13.333 dossiers tegen 12.967 op 1 april 2011. Er blijft aldus een toename, ondanks de toename van het aantal beslissingen. Dit heeft te maken met het feit dat DVZ een deel van zijn werklast opgeslorpt heeft. De influx is nog steeds groter dan de output. De heer Van den Bulck meldt wel dat men kan veronderstellen dat er vanaf volgende maand een omgekeerde beweging zal zijn, maar alles blijft afhangen van de influx. Deze laatste blijft zeer hoog, zeker in vergelijking met andere landen. Het CGVS merkt wel een lichte daling van het aantal eerste asielaanvragen. Daartegenover staat een verhoging van de meervoudige asielaanvragen. Opmerkelijk blijft het stijgende aantal aanvragen voor Afghanistan, Guinee en Balkan. Voor deze laatste groep is er wel een prioriteitsbehandeling.

20. De heer Van den Bulck meldt dat het aantal positieve beslissingen lager is dan in het verleden. Dit omwille van verschillende factoren. Ten eerste is er de prioritaire behandeling van Balkandossiers met een laag erkenningpercentage. Ook werd er de voorbije maanden voorrang gegeven aan de behandeling van de meervoudige asielaanvragen ingediend door personen van Afghanistan (dossiers van actievoerders). Het percentage negatieve beslissingen voor deze meervoudige asielaanvragen is opmerkelijk hoger dan het gemiddelde voor personen afkomstig uit Afghanistan.
21. De heer Van den Bulck rappelleert de krachtlijnen voor het beleid t.o.v. Afghanistan: een objectief verantwoord beleid, rekening houdend met beoordeling van de situatie, het risico en de vrees ter plaatse, waarbij voorrang wordt gegeven aan de toekenning vluchtelingenstatus. En, de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan personen afkomstig uit regio's die onveilig zijn en die geen reëel alternatief hebben. De heer Van den Bulck voegt eraan toe dat het beleid aldus conform de *Guidelines* van het UNHCR is, zelfs veel ruimer in vergelijking met het beleid dat wordt toegepast in veel andere Europese landen, zeker omdat sommige andere landen een individualisering van het risico vragen, terwijl België niet zo verregaand is. Indien personen stellen dat er een zeer restrictief beleid wordt gevoerd voor Afghanistan, is dit volledig verkeerd. De heer Van den Bulck benadrukt dat er ook geen "onderhandeling" mogelijk is over het beleid. Dit dient te gebeuren conform de bij wet voorgeschreven procedure. Eventuele bezwaren met betrekking tot beslissingen moeten aangekaart worden in de beroepsprocedure bij RVV.
22. De heer Van den Bulck deelt verder mee dat de Ministerraad bijkomend personeel heeft toegekend voor het CGVS. Eind mei is al een eerste groep aan de slag gegaan, begin juni is een tweede groep begonnen. Nu is er nog een lopende selectie bezig. Mochten er evenwel nog kandidaten zijn voor sollicitatie, ook al is huidige oproep afgesloten, blijft het mogelijk kandidaturen in te dienen (eventueel voor volgende selecties).
23. De heer Van den Bulck meldt dat op 19 juni, het ondersteuningsbureau, EASO, officieel zal ingehuldigd worden. Er is een directeur-generaal aangesteld, de heer Vissers, en die is al begonnen met de feitelijke installatie. Er zouden 2.800 kandidaten zijn voor 28 functies. EASO beoogt de samenwerking tussen verschillende EU lidstaten, op verschillende niveaus, verschillende domeinen te realiseren, met het oog op de instelling van een gemeenschappelijk asielsysteem. Het budget blijft beperkt. Keuzes en prioriteiten dienen gemaakt worden. De voornaamste prioriteiten zijn momenteel: de ondersteuning van Griekenland, het opstarten van het bureau en de invoeging van de al bestaande activiteiten die vroeger door de Commissie of door lidstaten werden uitgevoerd, zoals Eurasil en EAC.
24. Tenslotte deelt de heer Van den Bulck mede dat het CGVS haar jaarrapport heeft uitgegeven en het momenteel verspreid wordt.
25. Mevrouw Blommaert vraagt of de asielprocedure van asielaanvragers met een niet-toegewezen opvangplaats bevroren is of als de gewone procedure nog wordt toegepast. De heer Van den Bulck antwoordt dat deze personen algemeen gezien niet worden opgeroepen behalve indien hun land betrokken is in specifieke acties of indien hun land wordt beschouwd als prioritair te behandelen. De heer Van den Bulck benadrukt dat in dat geval al het mogelijke wordt gedaan om de betrokken persoon op de hoogte te houden, eventueel via kopie aan advocaat, Fedasil verwittigen of kopie aan feitelijke verblijfplaats van betrokkene. Indien er toch een technische

weigering zou zijn, zou het CGVS snel ingaan op de vraag tot intrekking van de technische weigering, op voorwaarde dat beroepstermijn nog niet verstreken is.

26. Mevrouw Blommaert vraagt of er nog steeds een moratorium is voor de dossiers Ivoorkust. De heer Van den Bulck bevestigt maar stelt dat er een beslissing zal genomen worden betreffende dit moratorium in de komende dagen.
27. De heer Wissing wenst terug te komen op de mededeling date er geen onderhandeling mogelijk is voor de Afghaanse dossiers en vraagt wat daaronder begrepen moet worden: houdt dit in dat er een beleid is bij het CGVS om geen rekening te houden met elementen die aangedragen worden door bepaalde organisaties of door advocaten – en die dus niet door de asielzoeker zelf wordt voorgelegd? De heer Van den Bulck verduidelijkt dat hij dat niet bedoelt met ‘onderhandelen’ en dat alle elementen in een dossier in overweging genomen worden. Hij erkent dat in een specifiek dossier bepaalde elementen niet in overweging waren genomen, maar merkt op dat daar een beslissing tot intrekking genomen is.
28. De heer Renders wenst te weten hoe de evaluatie van een « risicoland » gebeurt voor transitcases. Terzake verwijst hij naar de situatie van een Afghaanse vrouw welke teruggestuurd werd naar Moskou, vervolgens werd zij van daaruit teruggestuurd naar Afghanistan. De heer van den Bulck verduidelijkt het uitgangspunt: een evaluatie van het risico dient te gebeuren t.o.v. het land, waarvan de betrokkene de nationaliteit heeft. Verder verwacht het CGVS tevens dat de persoon verduidelijkingen geeft, zich identificeert over bepaalde zaken, eventueel over dubbele nationaliteiten. De heer Van den Bulck voegt eraan toe dat het CGVS ver gaat in de beoordeling van het ‘voordeel van de twijfel’, op voorwaarde dat er elementen zijn die kunnen overtuigen. De heer Renders wijst er op dat er ook zoets is als het ‘voorzichtigheidsprincipe’ (*principe de précaution*) in geval van onduidelijkheid. De heer Van den Bulck zegt dat het moeilijk is om het voordeel van de twijfel te geven indien er geen elementen voorhanden zijn en er geen duidelijkheid is over de situatie van een persoon. Zo kan het voordeel van de twijfel niet ingeroepen worden “par précaution” voor Afghanistan, zo niet, zou dit impliceren dat het CGVS fraude gaat favoriseren. Dit om te verhinderen dat een persoon die volledig onduidelijk blijft, erkend zou worden en andere personen die wel duidelijk zijn, geen erkenning krijgen. Zo niet, wordt de geloofwaardigheid van het systeem ondermijnd.
29. De heer Wissing heeft een vraag m.b.t. de toepassing van het ‘voordeel van de twijfel’ voor bepaalde personen, bijvoorbeeld jongere Afghanen die een bepaalde tijd in Pakistan/Iran hebben verbleven en die geen kennis hebben over de regio van herkomst. Bovendien kunnen zij hun identiteit niet aantonen met een document (vaak een *taskara*), aangezien die ofwel als vals ofwel als onvoldoende bewijskrachtig wegens ‘mogelijk vervalst’ worden beschouwd. Deze personen hebben enkel hun verklaringen, geen andere elementen. Hoe kunnen deze personen hun nood aan bescherming aantonen? De heer Van den Bulck erkent dat voor het CGVS de situatie van die jongeren, die al zeer lang uit Afghanistan weg zijn, problematisch is. Hij verduidelijkt dat, ook al kan men in deze gevallen geen kennis van Afghanistan verwachten, het CGVS toch een zicht wil krijgen op de elementen die men wel kan verwachten. Een minimum aan elementen moet nog bepaald kunnen worden. In het verleden zijn wel al dergelijke beslissingen ingetrokken omdat men bijvoorbeeld is uitgegaan van een aantal elementen, dat men niet kon verwachten.
30. De heer Vinikas merkt op dat, mbt statistieken voor 2011, een opmerkelijke verhoging van MENA is in België, overwegend Afghanen. Indien men deze in verhouding stelt t.o.v. het totaal aantal asielaanvragen voor Afghanistan, vertegenwoordigen zij 40%. Hoe worden zij benaderd in de

procedure door het CGVS? De heer Van den Bulck nuanceert dit gegeven. Voor 2011 hebben de gegevens betrekking op personen die "claimen" mineur te zijn. Het is immers mogelijk dat een bepaald aantal die nu als minderjarige staan genoteerd, na onderzoek door de Dienst Voogdij uiteindelijk toch geen minderjarige blijken te zijn. Voor een groot deel van deze MENA werd dus nog geen beslissing genomen over hun al dan niet minderjarigheid. De MENA dossiers worden behandeld door beschermingsagenten die specifieke opleiding hebben genoten en die specifieke instructies hebben over de behandeling van deze aanvragen. Er wordt een onderzoek uitgevoerd naar de vervolgingsvrees en subsidiare bescherming. Eens afgerond, valt het niet meer onder bevoegdheid van CGVS.

31. De heer Geysen voegt hieraan nog toe: indien ze minderjarig zijn en niet erkend werden als vluchteling/subsidiare bescherming en de asielpcedure dus afgesloten is : dan moet de Bijlage 38 teruggegeven worden door de voogd (Bevel tot terugbrenging). In meeste gevallen gebeurt dit echter niet. Overeenkomstig de Omzendbrief betreffende MENA, hebben zij de mogelijkheid om verblijf aan te vragen tot hun 18 jaar, vervolgens krijgen zij een BVG. Sommigen worden dan teruggestuurd. De heer Vinikas vraagt of de voogden wel weten dat zij de Bijlage 38 dienen terug te brengen? De heer Geysen antwoordt bevestigend want de Bijlage 38 wordt aan de voogd betekend.
32. Mevrouw Verstrepen vraag wat er gebeurt als de minderjarige het bewijs van minderjarigheid niet kan leveren en de leeftijdstest niet duidelijk is. Wat gebeurt er in geval van twijfel. De heer Geysen verduidelijkt dat bij de DVZ de Dienst Voogdij dan wordt ingeschakeld ingeval van twijfel obv. fysieke kenmerken. Het is dan uiteindelijk de Dienst Voogdij die beslist. Na de leeftijdstest is er steeds een marge van 2 jaar.
33. Mevrouw Verstrepen wenst te weten of die leeftijds marge in het voordeel van betrokkene geïnterpreteerd wordt. De heer Van Ackere antwoordt bevestigend, indien de leeftijdstest aldus uitwijst dat betrokkene 18 jaar is, wordt hij als minderjarige beschouwd (voordeel van twijfel). Mevrouw Verstrepen merkt op dat uit de praktijk blijkt dat dit niet steeds het geval is. De heer Vinikas merkt op dat er een grote achterstand lijkt te zijn voor de behandeling van MENA dossiers o.b.v. 2 elementen: het leeftijdsonderzoek dat lang duurt en het feit dat er ook vaak geen voogd wordt aangesteld voor deze minderjarigen. De heer Van Ackere merkt nog op dat indien minderjarigen worden opgepakt, er vervolgens een leeftijdstest wordt uitgevoerd maar in de praktijk vaak blijkt dat zij wel meerderjarig zijn.
34. De heer Renders vraag het hoe het staat met de evaluatie van dossiers voor Syrië. De heer Van den Bulck antwoordt dat de situatie op de voet wordt gevolgd. Op dit ogenblik is er algemeen geen betekening van beslissingen in Syrische dossiers, gelet op de zeer problematieke situatie voor bepaalde steden. Maar er is geen opschorting van behandeling van de dossiers.

Mededelingen van de dienst Voogdij (de heer Van Ackere)

35. De heer Van Ackere geeft de statistische gegevens voor mei 2011: er was een eerste signalement voor 262 jongeren (133 door de politiediensten, 126 door het bureau NBMV van DVZ en 8 door het Bureau MINTEH). Daarvan waren er 162 jongens en 104 meisjes. De meerderheid zegt ouder te zijn dan 15 jaar. 44 zijn afkomstig uit Afghanistan, 27 uit Servië, 20 uit Algerije, 12 uit Guinee, 5 uit Bangladesh, 4 uit Eritrea, 2 uit Tunesië. Er zijn geen cijfers over het aantal leeftijdstests.

36. Mevrouw Thiebaut merkt op dat in centrum 127 door de achterstand in het afnemen van de leeftijdstests de wettelijke termijn voor vasthouding van minderjarigen (tweemaal drie dagen) geregeld overschreden wordt. Dit is erg onrustwekkend: welke goede redenen zijn er voor deze vertraging? De heer Van Ackere legt uit dat ze slechts met een kleine equipe zijn en dat het dus in de eerste plaats een logistiek probleem is. Voor de medische tests moeten ook contracten met ziekenhuizen afgesloten worden, en dat loopt ook vertraging op omdat ze bvb. niet steeds vertrouwd zijn met de tests. Door de beperkte mogelijkheden kunnen ook geen 30 tests per dag gedaan worden. Er is wel een prioritaire behandeling voor jongeren in gesloten centra, maar er moet ook steeds een expert ter plaatse komen. De heer Van Ackere neemt nota van dit ernstige probleem.
37. Mevrouw Addae vraagt wat de gemiddelde duur van aanstelling van een voogd is en of ze een opleiding krijgen en of de dienst Voogdij proactief op zoek gaat naar voogden gelet op het tekort. De heer Van Ackere zegt dat er verleden jaar nog een oproep geweest is die goed opgevolgd werd. Vorige week was er nog een basisvorming. Voogden krijgen een vergoeding van 500 euro per jaar, plus terugbetaling van telefoon- en verplaatsingskosten. De heer Van Ackere meent dat de dienst Voogdij misschien wel een beetje strikt geweest is bij aanwerving, maar dat is louter zijn persoonlijke mening. Op de vraag van de heer Vinikas of er een groot tekort aan voogden is, antwoordt hij dat dit op dit ogenblik alvast niet meer het geval is, ten gevolge van een nieuwe aanwerving van professionele voogden bij Caritas, waardoor er minder problemen verwacht worden dan vorige winter.

Mededelingen van UNHCR (mevrouw Nicholson)

38. Mevrouw Nicholson deelt mee dat het UNHCR een hervestigingsprogramma heeft opgestart in Tunesische kampen (grens met Libië) voor zowat 8.000 personen afkomstig uit Eritrea. Op 12 mei 2011 werd een bijeenkomst gepland om steun te verkrijgen van de Europese landen. Mevrouw Nicholson meldt tevens dat er verschillende veiligheidsincidenten waren, o.a. brand, welke geleid heeft tot de dood van 4 Eritreeërs in Choucha kamp. Momenteel gebeurt er een heropdeling van de kampen per nationaliteit. België zou 25 personen hervestigen, UNHCR heeft Belgische overheid gevraagd om deze "per geval" te bekijken.
39. Mevrouw Nicholson meldt dat UNHCR verschillende mondelinge interventies heeft gedaan of zal doen voor het EHRM:
- I.M. c. France, 17 May 2011, beschikbaar (Fr/eng) via: <http://www.unhcr.org/refworld/docid/4dd2b7912.html>
  - Hirsi c. Italië, EHRM, 22 juni 2011
  - NS/ME c. Verenigd Koninkrijk en Ierland voor Europees Gerechtshof te Luxemburg, 28 juni 2011
40. Mevrouw Nicholson wenst tenslotte de heer Vinikas te bedanken voor zijn inzet als voorzitter bij het BCHV evenals de contactvergaderingen van het BCHV welke als forum dialogue fungeert voor de verschillende actoren op het terrein.
41. De heer Renders vraagt of UNHCR kennis heeft van andere Europese landen welke zullen deelnemen aan het hervestigingsprogramma vanuit Tunesië. Mevrouw Nicholson dat waarschijnlijk Duitsland en UK ook zullen deelnemen. De heer Van den Bulck voegt daaraan toe dat ook Noorwegen, Portugal en Nederland zullen deelnemen.

Mededelingen van Fedasil (mevrouw Machiels)

42. De maandelijkse opvangstatistieken werden rondgedeeld, de belangrijkste cijfers worden toegelicht. Het totaal aantal opgevangen personen (inclusief noodopvang, hotels e.a.) bedroeg eind mei 2011 23.007 – ter vergelijking met 22.581 op 1 mei. De totale bezettingsgraad (zonder de noodopvang) ligt eind mei op 99,9 % voor de collectieve en op 98 % voor de individuele opvangstructuren. Dat is hoog, maar kan bekomen worden voor de collectieve structuren, maar uitzonderlijk hoog voor de individuele. De verzadigingsdrempel ligt op een bezettingsgraad van 94%.
43. Binnen de categorieën van opgevangen personen zijn er nauwelijks verschuivingen: bijna driekwart bevindt zich in de asielprocedure. Er is nog een kleine groep met een Raad van State procedure en vermoedelijk is de 0,2 % met een ‘oude procedure bij de Raad van State louter te wijten aan registratiefoutjes.
44. De groep NBMV blijft problematisch: er worden er 1185 opgevangen voor 820 beschikbare plaatsen. Op 10 juni zaten 290 van hen op hotel, einde mei waren dat er nog 271. Uit ervaring blijkt dat vier op vijf zullen blijken volwassen te zijn, maar tot zolang worden ze als minderjarige behandeld. Er wordt geen transfer georganiseerd tot de uitslag van de leeftijdstest bekend is (met uitzondering van zeer kwetsbare jongeren), wat vlug kan oplopen tot een drietal maand – dit is inderdaad te wijten aan de te beperkte staf van de dienst Voogdij. Om het aantal NBMV met leeftijdswijfel in de opvang naar beneden te krijgen, zouden er minstens twintig beslissingen mbt de leeftijdsbepaling per maand worden afgeleverd.
45. Wat de opening van nieuwe LOI's betreft, zijn er inmiddels 1.064 nieuwe plaatsen geïdentificeerd en daarvan zijn er al 516 effectief geopend.
46. Sinds de eerste nieuwe niet-toewijzingen op 26 april 2011, is er inmiddels aan 505 personen geen opvangplaats toegewezen. Voorlopig blijft het nog beperkt tot één, maximum twee dagen per week dat er onvoldoende plaatsen zijn. In samenwerking met de POD Maatschappelijke Integratie worden nu lijsten opgemaakt om na te gaan of die niet-toegewezen personen al dan niet door een OCMW geholpen worden. Fedasil werd inmiddels al 120 keer veroordeeld: daarvan werden 71 personen door Fedasil opgevangen, de rest heeft zich niet aangeboden.
47. Een andere tendens is de blijvende toename van het aantal alleenstaande asielzoekers: 58 % van alle asielzoekers is alleenstaand, terwijl slechts 25 % van alle opvangplaatsen daarop voorzien is.
48. Mevrouw Machiels vestigt de aandacht op het feit dat een voorstel tot wijziging van de opvangwet momenteel wordt besproken in de Kamer; het voorstel is zeer problematisch. Bovendien zal de impact op de opvangcrisis van dit voorstel beperkt zijn. Fedasil heeft terzake een advies afgeleverd.
49. De heer Renders vraagt wat personen die in gesloten centra zaten en vervolgens vrijkomen met een BGV dienen te doen. Mevrouw Machiels stelt dat deze personen zich opnieuw kunnen aanbieden bij Fedasil, aangewezen 's ochtends.
50. De heer Renders vraagt of er al een evaluatie is van het Protocolakkoord over het begeleidingstraject van gezinnen zonder wettig verblijf opgevangen onder KB 24/6/2004 dat werd afgesloten tussen Fedasil en DVZ. Tevens wenst hij te weten of er een specifieke opleiding

is voorzien voor de “terugkeercoaches”. Mevrouw Machiels antwoordt dat het akkoord vlot verloopt. Er is voorzien dat 77 families uitgenodigd worden maar zij werden nog niet allen opgeroepen. Het eerste trajectplan werd al ontvangen. De heer Geysen bevestigt tevens dat personen die instappen in het begeleidingstraject en die tevens een hangende 9bis/9ter hebben, deze laatste prioritair behandel zal worden. Mevrouw Machiels verduidelijkt tenslotte dat de begeleiding in de opvangcentra gebeurt door de maatschappelijk werkers van de opvangcentra. Er wordt een infosessie voorzien over de coaches van DVZ voor de maatschappelijk werkers van de opvangcentra op 16 juni.

51. Mevrouw To vraagt of er een speciale omkadering is voor de MENA op hotel. Mevrouw Machiels stelt dat er slechts 2 begeleiders beschikbaar zijn die dagelijks elke minderjarige bezoeken onder meer teneinde de kwetsbaarheid na te gaan. Het betreft evenwel maar een basis omkadering.

Mededelingen van Croix-Rouge (mevrouw Kerstenne)

52. Mevrouw Kerstenne deelt mede dat er gelet op de interne wisselingen en herstructurering binnen Croix-Rouge vanaf 1 september een vaste persoon zal deelnemen aan de contactvergadering.

53. Croix-Rouge zal een 60 tal nieuwe plaatsen voor MENA openen; te Ukkel, Rendeux, Hotton, enz.

Mededelingen van Vluchtelingenwerk (Mevrouw Addae)

54. Naar aanleiding van World Refugee Day en 60 jarig bestaan van Vluchtelingenconventie op 20 juni zal VwV samen met CIRE, BCHV en andere organisaties flyeren in station Brussel Zuid tss 8-9u.

Mededelingen van CIRÉ (Mevrouw Blommaert)

55. Mevrouw Blommaert deelt mede dat laatste nummer van Migration Magazine beschikbaar is. Inhoud: Opvangcrisis, men kan zich ook abonneren op de website.

Divers

56. De heer Renders deelt mede dat de JRS publicatie “*De la détention à la vulnérabilité*” (i.k.v. Europees project) beschikbaar is, ook op hun website.

Mededelingen van BCHV

57. De heer Vinikas deelt mede dat vanaf heden BCHV voorgezeten wordt door een nieuwe voorzitter, de heer Dirk Vanheule, welke vandaag verhinderd was wegens afnemen examens. De heer Vinikas blijft wel lid van BCHV en zal verder de functie van schatbewaarder uitoefenen.

**De volgende contactvergaderingen vinden plaats
op 13 september, 11 oktober, 8 november en 13 december 2011
op de zetel van Fedasil, Kartuizerstraat 19-21, 1000 Brussel**